

jaiban eddig ismeretlen és igen érdekes biológiai megfigyelést tett. Több ízben látta ugyanis, hogy az *Ammobates vinctus* Gerst. (*setosus* Moraw.) nevű élősdí méh a *Tetralonia ruficornis* Fabr. (*alticincta* Lep.) magánosan élő művészméh fészkébe osont és hol hosszabb, hol rövidebb ideig benne maradt. Ebből nyilván kitűnik, hogy az előbbi faj az utóbbinak élősdije, a mi mellett még az is szól, hogy a két rovarfajnak ugyanaz a földrajzi elterjedése (Magyarország közép-ponti és déli része, Dél-Oroszország és Spanyolország) van.

Mocsáry Sándor.

Szilvafát pusztító bogarak. — Erőteljes fákat is tönkre tehet a bogarak együttes támadása. Így 1883 júliusban Tasnádon észrevettem, hogy egy fiatal szilvafa törzsét a *Bostrychus dispar* Fabr. szúfaj kezdte furkálni. A mint a fa betegeskedni kezdett, azonnal ott termett egy másik szúfaj, *Scolytus rugulosus* Ratzbg. Ez pedig a vékonyabb ágakba fúrta magát s azokba tojta petéit. Majd egy harmadik bogár, a ritkább *Lathropus sepicola* Müll. telepedett ugyanarra a fára s annak kérgén számos apró 2—3 mill. átmérőjű kerek sekély gödröcskét rágott. A hármastámadás következtében a fiatal szilvafa alig egy hét mulva kiszáradt.

Bíró Lajos.

Aphida-peték nagy tömegben. — Ez év elején Dr. Dietz Sándor budapesti egyetemi növénytan tanársegéd úrnak szives közvetítésével, a Veszprém város határához tartozó s a veszprémi káptalan tulajdonát képező Jutas pusztá »Magyal« nevű erdejéből egy 15 cent. hosszú és 1 cent. vastag cserfaágacska t kaptam, mely a szó legszorosabb értelmében borítva volt apró szénfekete fényes rovarpetékkel. A hosszúkás tojásdad idomú, 1·2 mill. hosszú és 0·5 mill. vastag peték az ágacska tengelyével többé-kevésbbé párhuzamosan bizonyos szabályossággal voltak elhelyezve s az ágacskaán, felül és két oldalt, oly sűrű réteget képeztek, hogy a kéreg — kivéve az ágacskaán a föld felé néző oldalát, a melyen egy pete sem volt — épen nem volt látható; az egész ágacska úgy nézett ki, mint ha sűrű kátránnyal volna bekenve.

E petéket tüzetesebben megvizsgálván, legott felismertem, hogy azok a tölgyfáinkon kisebb-nagyobb csapatokban élő s azoknak fiatalabb hajtásait szívogató *Dryobius Roboris* L. nevű növénytetű petéi. És csakugyan szobám meleg hőmérsékleténél a peték már pár nap mulva kezdtek kikelni és belőlük apró fekete rovarok bújtak elő, melyek különösen hosszú s hátrafelé a potrohuk végén jóval túlnyúló szipókájukkal tűntek ki.

Már eddig is tudva volt ugyan, hogy ez az Aphida-faj ősze vége felé így rakásonként szokta petéit lerakni; de hogy a peték ekkora tömegben halmozódjanak össze, ez ideig még sehol sem tapasztalták. Koch csak annyit említ, hogy egy tölgyfahajtást több mint egy hüvelyknyi hosszúságban talált ilyen petékkal elborítva. Mi ez az általam megvizsgált tömeghez képest? — De még ez is mind semmi ahhoz mérve, a miről Dietz úr útján értesültem. Ugyanis az illető tölgyfaerdőben, a honnan e peték származnak, az ágak »oly roppant mennyiségben vannak a fekete petékkal megrakva, hogy az erdő már messziről feketéllik.« Hogy a petéknek mekkora óriási tömege lehet ott összehalmozódva, arról némi fogalmat adhat az, ha megemlítem, hogy a nekem átadott 15 cent. hosszú ágacska hozzávetőleges számításom szerint körülbelül 2000 petével volt megrakva.

A *Dryobius Roboris*-ről eddig nem volt ismeretes, hogy valahol kártékonyan lépett volna fel. Vajjon az a sok millió meg millió rovar, a mely abból a tömördek petéből tavasszal ki fog kelni, nem lesz-e annak a veszprémi tölgyesnek ártalmára, azt csak a jövő fogja megmutatni.

Dr. Horváth Géza.

KÜLÖNFÉLÉK.

A magy. tud. Akadémia III. osztályának január 21-én tartott ülésén egy rovar-tani tárgyú előterjesztés is volt és pedig Dr. Tömösváry Ödönnek »Egy tömegesen tenyésző légyfaj az Alsó-Duna mellékéről« című értekezése, mely egy új Chironomidának (*Thalassomyia congregata* Tömösv.) részletes leírását s szaporodása és fejlődése módjának tüzetes ismertetését tartalmazza.

Európai rovarok Amerikában. — Ismeretes dolog, hogy Európa és Éjszak-Amerika faunái, annak daczára, hogy a két világrészt egy oceán választja el, sok rovarfajt közösen bírnak. E közös rovaroknak csak csekély része olyan, a mely, már eredetileg az egész éjszaki féltekének lakója lévén, az ő és új világrészek éjszakiabb tájain már kezdettől fogva mindenütt egyaránt előfordult volna. A legtöbb efféle rovar Amerika és Európa között az ember, illetőleg a két világrész között fennálló és folyvást növekedő forgalom közvetítette. Amerikából kaptuk ide péld. a fekete lisztbogarat (*Tenebrio obscurus*), a borsózsíksiket (*Bruchus Pisi*), a vértetüt (*Schizoneura lanigera*) és a phylloxerát (*Phylloxera vastatrix*). De viszont Európa sem maradt adós és ezeket az ajándékokat a legbusásabban fizette vissza. Az európai házi állatokkal és kultivált növényekkel együtt egész sereg mindenféle európai rovar költözött át az oceánon és honosodott meg az új világban, sőt némelyik ott most már tetemes károkat is okoz. Ilyenek: